



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

**R.D. Jacobi Marchantii, Pastoris Et Decani Covviniensis  
SS. Theolog. Professoris, Rationale Evangelizantivm**

**Marchantius, Jacobus**

**Coloniae Agrippinae, 1661**

Lectio 11. Explicatio horum verborum: Veni ad redimendum nos in brachio  
extento.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56372)

involutis cogitationum carnalium, exutisque & procul a nobis rejectis operibus mortuis, per pelles animalium mortuis, ex quibus sunt calcei, delignatis. Tunc invenimus gratiam coram Deo, ut ignem in Rubo, & verbum in carne possimus intueri, Deumque nobis loquentem audire.

*Ignis in Rubo Christus in Cruce.*

*Tertio:* Quid est Deus in Rubo, nisi Christus in spinosa & rubente cruce, amoris flamma ardente circumdatus, spinisque pungentibus coronatus? Ibi nempe loquitur, ibi arca sua manifestat fidelibus accedere volentibus, ibi agit de populi sui liberatione & captivitate peccati, & servitute Satanae. Frutex humilis & asper Crux Christi, verè Rubus, pungens quidem carnem Filij hominis, sed a nobis filij hominum peccatum expungens. Ibi Cor ejus duplici igne ardet, doloris & amoris, sed sine consumptione. Nam pauco tempore dolorem fortiter tolerans, eterno amore ignitum perennabit pro nobis. Accedamus ergo & nos ad hanc visionem magnam, ad cor ejus flammans, ut participemus lucem, flammam, vitam & pacem quam loquitur in plebem suam, & super eos qui convertuntur ad Cor.

*Deus in Rubo Christus in Ven. Sac.*

*Quarto:* Quid est Deus in Rubo ardente & incombusto, nisi idem Christus in Eucharistico Sacramento? Ibi Divinitatis ignis continetur in Rubo humanitatis latens, sacramentalibus speciebus quasi folijs & cortice circumvelatus. Nec Rubus ad hoc igne comburitur, nec cortex aut folia circumambientia consumuntur, inde nos alloquitur in finem usque faculi Deus, de nostra redemptione & salute. Sed illac nemo debet accedere, nisi depositis calceis: hoc est, affectionibus impuris, simulque rationibus humanis & terrenis. Alioqui spinas reperiet, quibus lædatur, nodosas & spinosas difficultates, quas ratio sola non potest penetrare: inveniet & ignem, quo aëuratur. Ignis immortalis sunt mysteria Christi, noli ea perferant remere, ne in eorum perfratatione comburaris. Noli accedere indigne, nisi damnum sentiat & velis prax & conscientia.

*Rubus ardens cor omnis Deo ple. num Luc. 12. Ezech. 28.*

*Quinto:* denique, Mens nostra & Cor nostrum sit Rubus ardens: igne Deo plenus, & lucidus. Hic est enim ignis divinus, de quo dicitur: *Ignem veni mittere in terram & quid volo, nisi ut ardeat?* Hic est ignis, quo igniti sunt lapides illi, de quibus in Ezechiele ad primum Angelum peccato jam obrebratum dicitur: *In medio lapidum ignitorum ambulabis.* Ab hoc igne, Spiritus illi castes Seraphim dicti sunt: id est, Ardentes & Accensi. Hic ignis, quo amicus instar Rubi sibi vilis & humilis succenditur, non consumit sed, efficit, non destruit sed instruit, non in cineres sed in Deum transformatur, luce & ardore coelesti totum perficiens hominem. Sed hæc satis de Rubo.

Nunc vide ulterius quomodo Adonai & Deus noster, qui in carne apparuit, & in cruce tamquam in Rubo, etiam legem dedit nobis in monte. Et quidem ipse Moysi legem dedit in eodem monte,

in quo apparuerat, in monte scilicet Sinai sive Horeb. Ibi duas tabulas tradidit lapideas, in quibus lex terroris insculpta fuit. Erut se Terribilem exhiberet, tonitruis & coruscationibus, fumo & nebulis locum ita implevit, ut diceret populus: *Non loquatur nobis Dominus, sed tu, Moyses, loquere nobis.* Adonai vere & Deus noster dedit nobis legem; non terroris, sed amoris; non in monte Sina, monte solitudinis & siccitatis; sed in monte Sion, monte visionis, pleno tunc sanctæ multitudinis; non in tabulis lapideis sculptam sed in tabulis cordis: idque non attramento, sed spiritu Dei vivi. Mistique de excelso iguem; non terribilem & nebulosum in vertice fumante: sed pellucidum in linguis igneis, suavitè corda succedentem & illuminantem. O ignis sancte, quam suaviter ardes, quam secreta lucas, quam desideranter aduris! Sic loquitur Sanctus Augustinus de hoc igne. Sic etiam Sanctus Leo: *Ad vester senectus abigendus, nova luce fulgura coruscant cum micantium splendore linguarum, & verbum Domini, lucidam, & eloquium conspicietur ignitum, cui ad creaturam intellectum, consumensque peccatum, & officia illuminandi, & vni inesse urandi.* Ad hæc ergo legem suspirans Columba & Turur nostra inclamat: O Adonai, qui in Rubo apparuisti, & in monte Sina legem dedisti, quasi dicat: Nunc, nunc ut in Rubo novo appareas, & nobis loquaris, te expectat ardens desiderium nostrum: expectant & vota nostra a Te novam legem. Te inquam, legislatore summo scribendam in cordis nostri medittulo. Ergo veni, & id perage: sed prius libera nos ab hostibus, & redime nos in brachio tuo extento.

*Ezod. 10. Per Moy. sen in mente lex terroris per Christum a-moru da-ta.*

*Leo ser. 1. de Pent.*

LECTIO XI.

*De tertia parte secunda vocis.*

Postremo itaque, hic explicandum restat, quomodo Adonai, & Deus noster redemerit nos in brachio extento. Solet in sacris eloquijs filius Dei brachium Domini vocari, sicut & Spiritus S. Digitus Dei. Quia sicut brachium a corpore promanata & Filius a Patre procedit: & sicut digitus a corpore & brachio, ita Spiritus Sanctus a Patre & Filio, inquit Sanctus Hieronymus in cap. 52. Iste. Deinde, quia Pater per Filium potentiam & fortitudinem suam ostendit, sicut homo robur suum per brachium extensum solet ostentare. Sic Interpretes plerique illud accipiunt: *Ecce potentia in brachio suo superis superos mente cordis sui.* Ut sit sensus: Pater Aternus potentiam suam ostendit in Filio, in Christo: cum contra superbos Demones, eos superando & piecendo: tum circa infideles & superbos Judaeos, eos dispergendo. Sic & de Christo intelligunt illud: *Brachium Domini eius revelatum est: Domine quis credidit auctori nostrorum?* Quod Apostolus de Evangelio, in quo Christus relevatus est, interpretatur. Ergo brachium exten-

*Quod ad sit bra-chium aternum*

*Luc. 1.*

*Brachium extensum*

Christus tentum, quo redempti sumus, Christus recte nominatur.

Isaia 51. Quapropter appositè huic nostro proposito, quo invocatur ad redimendum nos, usurpare possimus, & ad illum dirigere illud: Consurge, consurge, induere fortitudinem brachium Domini, consurge sicut in diebus antiquis, in generationibus saeculorum. Numquid non percussisti superbum, vulnerasti draconem? Numquid non in sicca mari, aquam abyssus vehementer, qui percussisti profundum mari viam, ut transirent liberati? Vocat Pharaonem Draconem, vocat & Superbum, qui Dominum noluit agnoscere, sed in brachio Domini percussus est, vulneratus, in profundum missus, post tot prodigia & portenta. Et tunc Israeliticus populus per mare traductus est, & in libertatem assertus. Sicut ergo in diebus antiquis id factum est; ita in saeculis posterioribus exurgente brachio Domini, innovata sunt signa, immutata miracula. Sicut Adonai & Jehova contrivit & debellavit Pharaonem & Aegyptum: Sic Christus virtus Patris Daemonem & Infernum. Sicut Adonai & Jehova id fecit multis potentis: Sic Christus multis edidit miraculis. Sicut Adonai & Jehova Hebræos per mare duxit in terram promissam, Sic Christus per Sanguinem suum, quo abluitur, deducit nos in patriam caelestem. Sicut Aegyptii submersi sunt in undis: Sic peccata nostra in Baptismi aquis. Sicut per virgam Moysis facta sunt omnia illa miracula: Sic per Crucem Christi, tantquam per virgam virtutis suae, patrat sunt longe majora.

In brachio igitur extento redemit nos Salvator noster.

- 1. Extendit brachia adhuc infans in praesepio, vel in matris gremio: & illorum virtutem jam extunc sensit Infernus & Idola, quibus aliqua detrahit spolia. Nam & nomen eius statim ab ortu vocatum est apud Prophetam: Accelera spolia destrahere. Videntur scilicet colligata ejus brachia, & tamen spoliant infernum, silentium oraculis idolorum inducunt, Reges ab Oriente nutu suo attrahunt, & Pastores à Judea.
- 2. Extendit brachium jam Vir existens super elementa, & impetante illo mari & ventis fit tranquillitas magna.
- 3. Extendit manum suam ad Petrum, & solidum ei praebet super aquas vestigium, significans, quod extento brachio suo nos valeat de periculis & naufragio liberare, & ne mergamur aut pereamus, protegere.
- 4. Extendit brachium, & imposuit manum agris, cecis, mortuis & eis sanitatem, visum, vitam reddidit.
- 5. Extendit brachia in oratione, sicut Moyses in monte, & exinde nobis contra hostes cessit victoria.
- 6. Extendit brachia in Cruce, & omnis virtus diaboli concidit. Attraxitque ad se una manu populum gentilem, altera populum Hebraeorum.

Rational. Evang.

Immo ibi stetit, & brachiis extensis mensus est orbem.

- 7. Extendit brachia moriens, & Solem obscurat, ac velut tegmine nebuloso obducit, velum templi simul discindit, & petras findit.
- 8. Extendit brachia in sepulchro, & licet infirma videantur, illis tamen tunc multorum sepulchra aperuit. Extendit brachium virtutis suae etiam ad inferos descendens, & vedes ferreos confregit, ligavitque fortem, & spolia ejus diripuit, captivam educens captivitatem.
- 9. Extendit brachia in Ascensione, & universum orbem censetur tunc multiplice benedictione locupletasse, diabolique manum toto orbe extensam, inefficacem & irritam reddidisse. Vides igitur, quomodo redemptio nostra inchoata sit à Christo in brachio extento, in suo in hunc mundum ingressu adimpletaque in brachio extento in progressu; tandemque consummata in brachio extento, in egressu?

Merito ergo repetimus, & cum voce gemebunda Turturis inclamamus; O Adonai, Dux domus israel, qui vixisti in Rubo apparuisti, & in Sina legem dedisti, veni ad redimendum nos in brachio extento. Veni, o Adonai, o Jehova, o Domine virtutum, & esto Dux noster; quia nos domus Israel sumus, Generatio quarentium Dominum, quarentium faciem Dei Jacob. Ostende ergo te, quem totis votis quarimus, ostende faciem tuam, & salvaberimus. Esto brachium nostrum in manu, & salus nostra in tempore tribulationis, redimens nos in brachio extento. Videamus tandem te extendentem manus in praesepio: extendentem super idola in Aegypto: extendentem in oratione, in montibus, in deserto: extendentem fortiter in crucis supplicio: extendentem suaviter in sepulchro: & tandem completa redemptione extendentem illas ut amplectaris nos, & introducas ac perenniter quiescere facias in Aeternitatis tuae habitaculo.

LECTIO XII.

De tertia voce Turturis.

1. O Radix Jesse, qui stas in signum populorum, 2. super quem continebunt Reges os suum, quem gentes deprecabuntur, veni ad liberandum nos, iam noli tardare.

Explicatio Prima partis O Radix Jesse qui stas in signum populorum.

Desumitur initium hujus vocis ex cap. 11. Isaie, Prior ubi dicitur, In illa die radix Jesse, qui stas in signum populorum, ipsum gentes deprecabuntur. Ibidem radix Jesse praecedit: Egre dicitur virga de radice Jesse, & flos de se quodve radice ejus ascendet, & requiescet super eum spiritus signum Domini, spiritus Sapientiae, & intellectus, spiritus concupiscentiae & fortitudinis, spiritus scientiae & pietatis, & virtutum.

D

plebis

1.10. May- ue lex Chris- o a- u da- ser. ent. vavii amodu vicibus Christus brachia extendit. uodna bra- vium entium. uci. brachiū entium

